

Doc. nummer	ID	Naam	Beoordeling	Weigeringsgrond	Vindplaats
1	12808115	10 - Verslag van gesprek van Directie Ki.pdf	Deels Openbaar	5.1.2e	Gedeelte is reeds openbaar. Zie Wob-besluit van 8 januari 2019 doc. nr. 8.
4	12808116	13 - Meedere brieven van 25 augustus 1979 over misstanden Indonesie (Irian Jaya) - Stichting Flash.pdf	Deels Openbaar	5.1.2e	Gedeelte is reeds openbaar. Zie Wob-besluit van 8 januari 2019 doc. nr. 12.
19	12808117	14 - Verslag van gesprek 31 augustus 1979 JenV en verpleegster.pdf	Deels Openbaar	5.1.2e	
21	12808118	15 - Concept-nota naar aanleiding van een artikel Trouw augustus 1979.pdf	Deels Openbaar	5.1.2e	Gedeelte is reeds openbaar. Zie Wob-besluit van 8 januari 2019 doc. nr. 14.
		12 - Interne nota van het Ministerie van Justitie van 9 november 1981	Reeds openbaar		Besluit van 1 september-2020 op wob-verzoek oiau mbt twee documenten (Doc nr. 2)

5.1.2e

5.1.2e

Reeds openbaar. Zie Wob-besluit van 8 januari 2019 doc. nr. 8.

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

neemt in het bijzonder kwalijk de opmerking over "het met een kluitje in het riet gestuurd te worden" met betrekking tot de voorgestelde regelingen met Colombia.

Opm. verslaggever: "Op 4 mei 1979 deed het Instituto Colombia de Bienestar Familiar (I.C.B.F.) een voorstel tot het aangaan van een overeenkomst met het Ministerie van Justitie op grond waarvan het slechts aan het B.I.A. toegestaan zou zijn, kinderen ter adoptie uit Colombia bij aspliegeouders te plaatsen.

Reeds op 27 juni 1979 werd een ontvangstbevestiging gezonden terwijl tegelijkertijd aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken het standpunt van de Colombiaanse regering werd gevraagd t.a.v. een dergelijke regeling. Hierop is nog geen antwoord ontvangen.

De voorzitter van het B.I.A. had zich inmiddels met een soortgelijk schrijven, gedateerd 23 mei 1979 tot het Hoofd van de Directie Kinderbescherming gewend, waarna op 2 juli 1979 nog een schrijven volgde van het gehele bestuur v/h B.I.A.

Op de brief van de voorzitter v/h B.I.A. van 23 mei j.l. werd op 21 augustus 1979 geantwoord, dat het standpunt van de Colombiaanse regering wordt afgewacht!

5.1.2e merkt vervolgens op, dat er zijnerzijds geen onduidelijkheid bestaat over de intentie van een dergelijke regeling, doch dat het verifiëren hiervan bij de regering van het betrokken land toch een redelijke zaak lijkt.

Indien de Colombiaanse regering een dergelijke regeling zal bekrachtigen zal ook hier op de medewerking gerekend kunnen worden, doch de diplomatieke spelregels dienen wel in acht genomen te worden.

5.1.2e brengt te berde, dat reeds jarenlang door het B.I.A. is aangedrongen op meer structurering en professionalisering van de interlandelijke adoptie.

5.1.2e is van mening, dat het artikel nuttig kan zijn om tot een standpuntbepaling te komen bij de politieke gezagsdragers. Hij is voorzitter van een vergunningenstelsel en stelt voor een werkgroep te formeren, welke zich specifiek met het verschijnsel van de particuliere bemiddeling zal bezighouden.

5.1.2e lijkt dit thans niet direct noodzakelijk omdat alle knelpunten toch reeds worden geïnventariseerd in het kader van de op te stellen nota over de adoptievoorbereiding en ook ruimte dient te worden gelaten voor opvattingen, waarbij juist naar een geringere structurering wordt gestreefd.

ad b) Op de vraag van 5.1.2e of het B.I.A. over gegevens beschikt op grond waarvan aangenomen kan worden dat de beschuldigingen aan het adres van de Stichting Flash 5.1.2e op waarheid zouden berusten moet 5.1.2e erkennen, dat zijn kennis over deze zaak niet verder strekt dan hetgeen in het krantenartikel is vermeld. Hij had tot op heden nog niet eerder van de Stichting "Flash" gehoord, doch wel van 5.1.2e

5.1.2e Het was hem bekend, dat 5.1.2e ontheven was van zijn functie als consul bij de N.V.P. en dat hij naderhand onderdak had gevonden

bij de Bannd door het aandragen van mogelijkheden in Sri Lanka (Ceylon), doch binnen het Bannd zou niet met hem te werken zijn geweest. Hij zou zich van de diensten van dubieuze advocaten hebben laten voorzien. Op grond hiervan acht 5.1.2e het mogelijk, dat de berichten op waarheid berusten.

5.1.2e bevestigt de slechts naam, die 5.1.2e heeft in deadoptiewereld.

5.1.2e stelt, dat thans nog niet vaststaat of 5.1.2e over de schreef is gegaan. Indien hem niets ten laste gelegd kan worden blijft slechts het algemene punt over of de particuliere bemiddeling uitgebannen dient te worden. Behalve bij 5.1.2e zal ook bij de N.V.P. en het Bannd geïnformeerd kunnen worden, aldus 5.1.2e 5.1.2e

Tenslotte vraagt 5.1.2e aan de bezoekers of zij de indruk hebben dat de Stichting Overzeese Contacten (S.O.C.), een andere particuliere bemiddelaar, de kinderen op onjuiste gronden hierheen laat komen.

5.1.2e antwoordt hierop dat hij tijdens zijn laatste reis naar Indonesië in mei j.l. uitvoerig over de S.O.C. heeft gesproken met 5.1.2e en dat aanvankelijk een vorm van samenwerking op stapel stond, doch dat 5.1.2e zeer recent heeft geadviseerd niet met de S.O.C. in zee te gaan.

5.1.2e merkt voorts op, dat het stellen van voorwaarden door de landen zelf zal worden gerespecteerd en meent, dat 5.1.2e nu zelf maatregelen zou moeten nemen bijv. door alleen met het B.I.A. te willen samenwerken.

5.1.2e hoopt, dat zijn reactie niet al te kwalijk genomen zal worden, doch dat deze de discussie zal stimuleren.

2059
19/12/79
GPD.237.24.0800-

R NED00-

FVDT(NIJM V HAM)00-

ISCHANDAAL ADOPTIEBUREAU00-

(Van onze correspondent)00-

ROGROESBEEK - In het Gelderse grensdorpje Groesbeek dreigt een fiks schandaal te ontstaan rond de handel in kinderen uit ontwikkelingslanden. De stichting Flash, de naam waaronder een particulier adoptiebureau opereert, zou, zo wordt gesuggereerd, kinderen onder valse voorwendsels bij hun ouders weglokken en ze verkopen aan pleeggezinnen in Nederland. De ouders van deze kinderen wordt verteld dat hun peuters gratis een paar maanden op vakantie kunnen in ons land. Het gaat hierbij om kinderen tot zes jaar. Er zouden er inmiddels zo'n honderd in Nederland zouden zijn ondergebracht.00-

De Directie Kinderbescherming van het ministerie van justitie heeft de zaak in onderzoek. Justitie is op de affaire gewezen door een Nederlandse verpleegster die jarenlang op Nieuw-Guinea heeft gewerkt.00-

Directeur van de stichting Flash is 5.1.2e Hij was voor commentaar niet bereikbaar daar hij thans op werkbezoek is in Indonesië. Zijn vrouw vertelt echter desgevraagd, dat de geruchten over een malafide handel in kinderen op nonsens berusten. „Het is absoluut niet waar dat mijn man de kinderen zou stelen. Hun ouders staan de adoptiekinderen vrijwillig af omdat zij in het thuisland geen enkele toekomst hebben. De moeders zien hun kroost iedere dag meer aftakelen en zijn blij als zij naar Nederland kunnen”.00-

Verder vertelt 5.1.2e dat de organisatie van haar man slechts een bemiddelende rol heeft voor echtparen die zelf geen kinderen kunnen krijgen en dat graag een kleinje willen hebben. Anderen spreken dit tegen en zeggen dat de adoptiekinderen onder valse voorwendsels uit hun geboorteland worden gelokt. Tegen veel geld zou het adoptiebureau Flash aan iedere wens kunnen voldoen.00-

De zaak rond de kinderhandel kwam aan het rollen toen het dochtertje van een verpleger op het nabij West-Irian liggende Indonesische eiland Biak zich opgaf voor een gratis vakantie. Hij berichtte hierover een oude kennis in Nederland die als verpleegster op Biak heeft gewerkt. De verpleegster had al eerder gehoord over praktijken van de stichting Flash en bracht de zaak in de openbaarheid.00-

5.1.2e vertelt dat de organisatie van haar man volkomen legaal te werk gaat. „Alleen pleegouders die in het bezit zijn van de vereiste officiële papieren kunnen in aanmerking komen voor een kindje. De toestemming hiervoor wordt alleen uitgegeven door het ministerie van justitie en men moet hierop ruim twee jaar wachten. De meeste pleegouders”, vertelt zij verder, „halen zelf hun kindje op. Dat alles wijst erop dat wij eerlijk handelen”.00-

Naast haar twee eigen kinderen, vijf en zeven jaar oud, heeft 5.1.2e ook nog twee kinderen uit de Derde Wereld geadopteerd. 5.1.2e van drie jaar en 5.1.2e van twee jaar. Zij zijn in het gezin opgenomen toen ze drie maanden oud waren. 5.1.2e zegt dat de kleintjes (in de riante bungalow met in de achtertuin een fraai zwembad) een gelukkig leven leiden.00-

00-

„EP ZIJN KINDEREN GENOEG, MAAR IK ZIT TE SCHREEUWEN OM
OUDERS“

(Door 5.1.2e)

GROESBEEK - Laten we voorop stellen dat alles wat met
het adopteren van kinderen te maken heeft, schuilt gaat
achter een gordijn van geheimzinnigheid. Slechts enkele
mensen weten hoe de zaak precies in elkaar zit. Echtparen
die een kindje willen adopteren voelen zich vaak in de
steek gelaten en begrijpen niets van de enorme papiermolen,
die zij moeten doorlopen, alvorens toestemming te krijgen
een kind in huis te halen. Daarnaast zijn de wachtlijsten
enorm lang, waardoor het ruim vier jaar kan duren alvorens
men een adoptiekind krijgt toegewezen.

Geen wonder dat er mensen binnen onze samenleving zijn,
die voor veel geld inspelen op de verlangens van pleegouders.
Dit zijn mensen die van adoptiekinderen handelswaar maken
en de wettelijke bepalingen aan hun laars lappen. Hiervan
werd onlangs het Groesbeekse Adoptiebureau Flash teltent.
Een landelijk ochtendblad kwam als eerste met een verhaal
waarin te lezen stond dat Flash onder walse voorwendsels
kinderen uit ontwikkelingslanden bij hun ouders weghaalde.
De ouders zou verteld worden dat hun kinderen een poosje
in Nederland op vakantie konden.

Volgens de directeur van Flash, 5.1.2e
berust dit verhaal op nonsens. Hij zegt dan ook dat het
allemaal verzinsels zijn. In de gerechtelijke procedure,
die hij tegen het dagblad gaat aanpakken, rist hij middels
een forse rectificatie op de voorpagina, dat zijn naam
en die van de stichting van alle blaas wordt gezuiverd.
Volgens zijn advocaat, 5.1.2e maakt
hij een goede kans het proces te winnen.

Uitoch blijkt uit een vraaggesprek met 5.1.2e
dat het rumoer binnen het wereldje van de adoptiebureaus.
Hij vertelt onder meer uit de hand te hebben vernomen,
dat onlangs een bedrag van 17.000 gulden op tafel werd
gebracht voor een weeskind uit Libanon. Ze zouden er meer
van deze oplichterspraktijken bestaan. 5.1.2e zegt dat
deze gevallen in de hand worden gewerkt door het lakse
optreden van de BIA, het Bureau Interlandelijke Adoptie
in Den Haag. Deze instantie, die deels door de overheid
wordt gesubsidieerd, zou, zo vertelt 5.1.2e, veel
meer kinderen naar Nederland kunnen halen als zij harder
zou werken.

„Zelf“, zo zegt hij, „zit ik te schreeuwen om ouders.
Kinderen heb ik genoeg. Tijdens mijn zakenreizen, die ik
regelmatig maak naar de Derde Wereld, doe ik veel contacten
op. Ik maak het regelmatig mee, dat wanneer ik ergens in
een hotel zit, er ouders met hun kinderen naar mij toekomen
met de vraag of ik ze mee kan nemen. Wat dat betreft kan
ik ze met bosjes tegelijk krijgen“.

„Het grootste probleem is echter“, vertelt hij verder,
„dat ik geen inzage heb in de Landelijke wachtlijst van
pleegouders. Deze wordt door het ministerie van Justitie
- waaronder de Kinderbescherming ressorteert - samengesteld
en wordt alleen ter beschikking gesteld aan BIA“.

5.1.2e vindt dit een schandelijke gang van zaken. Onlangs
heeft hij de directie Kinderbescherming laten weten, dat
de stichting Flash van de BIA-lijst gebruik wenst te maken.
Hiermee wil hij de minimale wachttijd van vier jaar terugbrengen
tot drie maanden. Een versteegde meent dat op deze manier
veel emotionele en sociale moeilijkheden, die het gevolg
zijn van de lange wachttijden kunnen worden voorkomen.

Ginnidels zijn er door zijn bemiddeling zo'n honderd kinderen
in ons land. Vier daarvan heeft hij zelf geadopteerd: twee
meisjes en twee jongens. 5.1.2e van 3 jaar en 5.1.2e van
2 jaar zijn afkomstig uit Sri Lanka. 5.1.2e en 5.1.2e
de twee meisjes, komen uit Columbia. Zij zijn 6 en 7 jaar
oud. Daarnaast heeft de 5.1.2e twee „fictie
kinderen“.

Verder vertelt 5.1.2e dat met het snel naar Nederland
halen van adoptiekinderen veel levens kunnen worden gered.
Het had naar weinig gescheeld of zijn eigen 5.1.2e was overleden
aan ondervoeding. Toen de 5.1.2e het kind in
Sri Lanka had opgehaald, heeft het maandenlang in het St.
Radboudziekenhuis gelegen, waar het kind slechts nootzaam
herstelde van allerlei kwalen die de ondervoeding met zich
mee had gebracht.

Dat de stichting, zoals werd gesuggereerd, flink geld
zou verdienen aan adoptiekinderen wordt door 5.1.2e
grondig ontkend. Zijn dagelijks brood verdient hij als
directeur van een van de BIA's. 5.1.2e dien ten gevolge
heeft hij een ruim inkomen. „Ik zou het een laffe streek
vinden om aan de kinderbemiddeling te verdienen“. Daarnaast
zegt hij dat de stichting Flash geheel volgens de wet handelt
en alleen kinderen aan pleegouders toewijst die daarvoor
de vereiste toestemming hebben van het ministerie.

WDC-

GPD.203.29.0800-

R NED00-

(ARNHEM)00-

ADOPTIEBUREAU IN VERWEER TEGEN BESCHULDIGING MENSENHANDEL00-

(Van onze correspondent)00-

00GROESBEEK - De directeur van het Groesbeekse adoptiebureau Flash, 5.1.2e, spant een gerechtelijke procedure aan tegen een landelijk dagblad dat het bureau vorige week betichtte van mensenhandel. Het adoptiebureau zou kinderen uit de Derde Wereld weglukken door hun ouders te vertellen dat hun kroost gratis een paar maanden in Nederland op vakantie kon. De tipgeefster van het ochtendblad was een verpleegster die op het Indonesische eiland Biak heeft gewerkt. Daar had zij kennis gemaakt met de praktijken die Flash erop na zou houden.00-

00Volgens 5.1.2e is het bericht geheel verzonnen. Hij meent dat de goede naam van het adoptiebureau in diskrediet is gebracht. Via de rechter wil hij het ochtendblad dwingen een rectificatie te plaatsen op de voorpagina en de stichting een gehele pagina ter beschikking te stellen waarin zij het doen en laten van Flash kan toelichten. Voorts eist 5.1.2e een schadevergoeding van minstens f=100.000. Dit geld wil hij ten goede laten komen aan de ontwikkelingshulp. Als laatste wil hij dat men de bron openbaar maakt die de affaire aan het rollen heeft gebracht.00-

00-

Irian Jaya is een redelijk vruchtbaar gebied en zeer dun bevolkt. Het is ongeveer 12 x zo groot als Nederland, omgeven door zeer visrijke wateren en het telt slechts ongeveer 1 miljoen inwoners. Ook de transmigratie-politiek van de Indonesische overheid wijst er op dat Irian een gebied is met tal van - veelal nog onbenutte - kansen op een goede levensontplooiing.

Hoewel ik eigenlijk niets met deze hele adoptie te maken heb, leek het me toch nodig U enige informatie te verschaffen op grond waarvan men zich zou kunnen afvragen of met een dergelijke massale adoptie de desbetreffende kinderen wel gediend zijn.

In de hoop U hiermee van dienst te zijn geweest en bereid eventuele verdere informatie te verschaffen, hetzij schriftelijk, hetzij mondeling en voor zover dat binnen mijn mogelijkheden ligt en in afwachting op een reactie uwerzijds, teken ik met hoogachting,

5.1.2e

Cc.: FLASH (?)

5.1.2e

Nederlandse Ambassade te Jakarta

5.1.2e

te Biak-Irian Jaya (brief in vertaling)

5.1.2e

lid van het Gerechtshof te Biak (brief in vertaling)

Zending Geref. Kerken in Nederland, seksi Oostelijk Indonesië
Dienstencentrum

5.1.2e

5.1.2e

di Jayapura

FLASH

Foundation Life, Adoption, Service and Happiness

6562 XA Groesbeek, Holland
Albert Schweitzerstraat 8

5.1.2e

Irian Jaya.
Indonesia.

Date, 4 september 1979.

Ref.: bv

Beste 5.1.2e

Bedankt voor je brief van 25 augustus j.l. Je kunt er zeker van zijn dat ik in het geheel niet boos ben, maar wel een beetje verdrietig dat je er schijnbaar van uit gaat dat ik (of wel de Stichting) een groot aantal kinderen naar Nederland zou halen.

Ook vind ik het jammer dat je in de brief aan het Ministerie schrijft dat je dacht dat het om weeskinderen zou gaan, terwijl je zelf met de ouders van betreffende kinderen hebt gepraat. Overigens schrijf je in de brief aan mij wél eerlijk dat je wist dat het niet om weeskinderen ging. Begrijpelijk vind ik je reactie wél, daar deze hele opgeblazen kwestie een puur politieke zaak is geworden, waar ook jij en je gezin de dupe zou kunnen worden (ik denk bijvoorbeeld aan uitzetting uit Irian Jaya).

Al deze ellende is veroorzaakt door een schandelijk artikel in dagblad Trouw, waarin deze courant het presteerde mij (resp. de Stichting) te betichten van kinderhandel, onder het mom van vakantiereisje kinderen weglokken en het vervalsen resp. laten vervalsen van officiële Indonesische regeringsdocumenten. Weliswaar heeft hetzelfde dagblad in de courant van afgelopen zaterdag veel gecorrigeerd (zie bijgaande kopie), doch het leed is reeds geschied en de politieke kwestie openbaar geworden, het geen nadelig kan werken voor de adopties uit Indonesië in het algemeen.

Wees ervan overtuigd dat Flash zeker geen kinderen gaat "recruteren" en dat wij zelfs aan het Ministerie verzocht hebben richtlijnen voor het wel of niet kunnen adopteren uit te vaardigen.

De hartelijke groeten van ons allemaal en oprecht hopen wij dat jullie de komende twee en half jaar op Irian Jaya kunnen uitdienen.

Hartelijke groeten,

5.1.2e

Manokwari, 25 augustus 1979

5.1.2e

Irian Jaya
Indonesia.

Aan het Openbaar Ministerie
van Justitie
's Gravenhage

onderwerp: adoptie

L.S.,

Door middel van dit schrijven wil ik U vragen of U op de hoogte bent van de praktijken van een nederlandse organisatie die adoptie-zaken regelt met het buitenland ten behoeve van nederlandse ouders en die zich noemt: FLASH (?).

Directeur, of althans degene die bovengenoemde adopties hier in Irian Jaya, regelt is:

5.1.2e

Nadat ik 5.1.2e bij zijn eerste bezoek aan Irian een avond heb geholpen als 5.1.2e, waarvan 5.1.2e

5.1.2e

aanvankelijk meende dat het om twee weeskinderen ging en dat ook aan mij meedeelde - hetgeen achteraf onjuist bleek te zijn -, meen ik nu toch U te moeten melden dat ik wel enige bedenkingen heb tegen een grootscheepse adoptie-zaak van 300 kinderen die hier wordt voorbereid.

Het gaat hier niet om weeskinderen. De Indonesische wet inzake adoptie neemt genoegen met een gerechtelijke verklaring waarin de ouders van het kind meedelen dat ze vrijwillig afstand doen van hun kind. De ouders van de te adopteren kinderen kunnen op het ogenblik hun kinderen ter adoptie opgeven en naar ik hier vernomen heb, krijgen zij daar ook een vergoeding voor zodra de kinderen naar Nederland worden getransporteerd. Nu wil ik niet suggereren dat dit het motief van de betreffende ouders is. Naar de mening gevraagd van Irianezen hier in Manokwari gaven zij te kennen dat de ouders waarschijnlijk hun toestemming geven voor adoptie van hun kind om later via dit kind er financieel voordeel van te hebben. In Nederland is immers een grote welvaart, zo redeneren zij, en wellicht dat hun kind, eenmaal volwassen en met een goede baan, bereid zijn maandelijks een bedrag naar hun echte ouders over te maken; ja misschien zit er nog wel eens een reisje naar Nederland aan vast.

Nu ben ik geen pertinente tegenstander van adoptie van buitenlandse kinderen, maar wanneer kinderen hier een redelijk goede levenskans hebben - zeker wanneer men de situatie hier vergelijkbaar met h -

Manokwari, 25 augustus 1979

5.1.2e

Irian Jaya
Indonesia.

Aan het Openbaar Ministerie
van Justitie
's Gravenhage

onderwerp: adoptie

L.S.,

Door middel van dit schrijven wil ik U vragen of U op de hoogte bent van de praktijken van een nederlandse organisatie die adoptie-zaken regelt met het buitenland ten behoeve van nederlandse ouders en die zich noemt: FLASH (?).

Directeur, of althans degene die bovengenoemde adopties hier in Irian Jaya, regelt is:

5.1.2e

Nadat ik 5.1.2e bij zijn eerste bezoek aan Irian een avond heb geholpen als 5.1.2e waarvan 5.1.2e

5.1.2e

aanvankelijk meende dat het om twee weeskinderen ging en dat ook aan mij meedeelde - hetgeen achteraf onjuist bleek te zijn -, meen ik nu toch U te moeten melden dat ik wel enige bedenkingen heb tegen een grootscheepse adoptie-zaak van 300 kinderen die hier wordt voorbereid.

Het gaat hier niet om weeskinderen. De Indonesische wet inzake adoptie neemt genoeg met een gerechtelijke verklaring waarin de ouders van het kind meedelen dat ze vrijwillig afstand doen van hun kind. De ouders van de te adopteren kinderen kunnen op het ogenblik hun kinderen ter adoptie opgeven en naar ik hier vernomen heb, krijgen zij daar ook een vergoeding voor zodra de kinderen naar Nederland worden getransporteerd. Nu wil ik niet suggereren dat dit het motief van de betreffende ouders is. Naar de mening gevraagd van Irianezen hier in Manokwari gaven zij te kennen dat de ouders waarschijnlijk hun toestemming geven voor adoptie van hun kind om later via dit kind er financieel voordeel van te hebben. In Nederland is immers een grote welvaart, zo redeneren zij, en wellicht dat hun kind, eenmaal volwassen en met een goede baan, bereid zijn maandelijks een bedrag naar hun echte ouders over te maken; ja misschien zit er nog wel eens een reisje naar Nederland aan vast.

Nu ben ik geen pertinente tegenstander van adoptie van buitenlandse kinderen, maar wanneer kinderen hier een redelijk goede levenskans hebben - zeker wanneer men de situatie hier vergelijkt met b.v.

Java; hier in Irian komt geen mens van honger om - dan zijn de bezwaren tegen deze massale adoptie bij mij zodanig dat ik meen U daarvan op de hoogte te moeten stellen.

Irian Jaya is een redelijk vruchtbaar gebied en zeer dun bevolkt. Het is ongeveer 12 x zo groot als Nederland, omgeven door zeer visrijke wateren en het telt slechts ongeveer 1 miljoen inwoners. Ook de transmigratie-politiek van de Indonesische overheid wijst er op dat Irian een gebied is met tal van - veelal nog onbenutte - kansen op een goede levensontplooiing.

Hoewel ik eigenlijk niets met deze hele adoptie te maken heb, leek het me toch nodig U enige informatie te verschaffen op grond waarvan men zich zou kunnen afvragen of met een dergelijke massale adoptie de desbetreffende kinderen wel gediend zijn.

In de hoop U hiermee van dienst te zijn geweest en bereid eventuele verdere informatie te verschaffen, hetzij schriftelijk, hetzij mondeling en voor zover dat binnen mijn mogelijkheden ligt en in afwachting op een reactie uwerzijds, teken ik met hoogachting,

5.1.2e

Cc.: FLASH (?)

5.1.2e

Nederlandse Ambassade te Jakarta

5.1.2e

te Biak-Irian Jaya (brief in vertaling)

5.1.2e

, lid van het Gerechtshof te Biak (brief in vertaling)

Zending Geref. Kerken in Nederland, seksi Oostelijk Indonesië
Dienstencentrum

5.1.2e

5.1.2e

di Jayapura

Manokwari, 25 augustus 1979

Beste 5.1.2e

Misschien ben je wel boos over de brief die ik naar het Ministerie van Justitie gestuurd en waarvan je hierbij een afschrift aantreft. Het is ook niet zo aardig niet eerst contact met jou op te nemen alvorens genoemde brief te schrijven. Toch heb ik dat gedaan en wel omdat de tijd dringt. Als er eerst tussen ons gecorrespondeerd zou worden over deze adoptie ben ik bang dat de hele adoptie van 300 kinderen al in kannen en kruiken is.

Waarom ik een tegenstander ben van deze massale adoptie van Irianese kinderen heb ik in dezelfde brief aan het Ministerie uiteengezet. Indertijd op Biak, toen ik je ontmoette en toen bleek dat de twee kinderen waarvoor je kwam geen weeskinderen waren, had ik natuurlijk mijn medewerking niet moeten verlenen. Dat ik je toch geholpen heb door als 5.1.2e te fungeren, moet je beschouwen als een vriendendienst, waar ik achteraf echter spijt van heb. Ik heb ook nimmer kunnen vermoeden dat FLASH(?) zulke grootse plannen had.

In de mening dat je op deze verduidelijking mijnerzijds recht hebt, groet ik je vriendelijk,

5.1.2e

P.S. Een gelijkluidende brief stuur ik ook naar het kantoor van de klassis Biak, voor het geval je deze brief niet op tijd hebt ontvangen in Nederland.

FLASH

Foundation Life, Adoption, Service and Happiness

Dominee

5.1.2e

5.1.2e

Irian Jaya.
Indonesia.

6562 XA Groesbeek, Holland
Albert Schweitzerstraat 8

Date, 5 september 1979.

Ref.: bv

Geachte Dominee

5.1.2e

Zoals wij U reeds per telegram mededeelden zijn er veel moeilijkheden ontstaan door zeer negatieve uitlatingen resp. laster van het dagblad Trouw over de adoptie van de drie jngetjes en vermeende adoptie van een groot aantal andere kinderen. Men heeft het op dit moment al over een aantal van driehonderd !

Afgezien van het feit dat wij daarover nog geen enkele reactie Uwerzijds ontvingen, lijkt dit aantal onwaarschijnlijk groot en zal een uiterst secure selectie toegepast moeten worden.

Wij zijn ervan overtuigd dat U de ouders welke afstand willen doen van een kind uitgebreid laat voorlichten over het feit dat zij hun kind hoogst waarschijnlijk nooit meer terug zien en dat het door Nederlandse ouders geadopteerde kind na ruim een jaar verblijf in Nederland, zowel de Nederlandse nationaliteit als wel de achternaam van de nieuwe ouders krijgt en bovendien zult U hem ook zonder uitzondering van alle overige belangrijke punten op de hoogte stellen, doch enkele Nederlandse lieden lijken téch beweren dat Uw volk- ondanks volledige uitleg- niet begrijpt wat adoptie inhoudt.

Wij zullen het erg op prijs stellen wanneer U ons daaromtrent uitgebreide informatie wilt verstrekken.

Wij hebben over de problematiek een uitgebreid gesprek gehad met het Ministerie van Justitie en hen gevraagd wat hun uitgangspunt is voor adoptie.

Zo lang er van het Ministerie hierover nog geen mededelingen worden gedaan, lijkt het ons verstandig voorlopig voor adoptie naar Nederland slechts kinderen te accepteren van ongehuwde moeders of wezen, vooropgesteld dat deze kinderen geen toekomstmogelijkheden in het eigen land hebben.

Uw commentaar zien wij zo spoedig mogelijk met belangstelling tegemoet.

Hoogachtend,

Stichting FLASH

5.1.2e

Reeds openbaar. Zie Wob-besluit van 8 januari 2019 doc. nr. 12.

Ouders in Indonesië zouden niet weten dat ze hun kinderen kwijt zijn

Onderzoek naar adoptieschandaal

(Van onze correspondent)

ARNHEM - De Raad voor de Kinderbescherming in Arnhem stelt een onderzoek in naar de manier waarop het Groesbeekse echtpaar Versteeg kinderen voor adoptie uit Indonesië naar Nederland haalt. Volgens een Nederlandse verpleegster weten de ouders van deze kinderen niet dat hun kinderen hier worden geadopteerd en niet meer terugkeren.

De verpleegster, die jarenlang in Blak op Nieuw-Guinea heeft gewerkt, kreeg argwaan toen ze een briefje kreeg van een Papoea-verpleger die haar vertelde dat zijn dochtertje Silka (4) voor een tijdje naar Nederland zou komen.

Hierbij zou bemiddeld worden door de Stichting Flash, enige tijd geleden opgericht door H.J.B. Versteeg uit Groesbeek bij Nijmegen. Versteeg was eerder door de Nederlandse Vereniging van Pleeggezinnen aangesteld als consul, maar hij werd gerooyeerd toen bleek dat er een groot gat gaapte tussen zijn opvattingen over adoptie en die van de vereniging.

Volgens de verpleegster is vast komen te staan dat de kinderen die via bemiddeling van Versteeg naar Nederland komen, hier worden geadopteerd. Tenminste drie kinderen zouden hiervan reeds het slachtoffer zijn geworden.

Het echtpaar was gisteren onbereikbaar voor commentaar.

Tegenover een verslaggever van het dagblad Trouw had mevrouw Versteeg eerder verklaard dat de kinderen vrijwillig zijn afgestaan en op grond van officiële papieren in ons land worden toegelaten in afwachting van een definitieve adoptieregeling. Alle formaliteiten in Indonesië zouden zijn voldaan.

„Dag zegt niets“

Volgens directeur drs. J. van Deth van het Bureau voor Interlandelijke Adoptie BIA, het grootste bureau op dat gebied in ons land, zegt dat niets. „In veel landen zoals Indonesië zijn die papieren gewoon te koop, met geld kun je daar alles bereiken“. Hij zegt er

al eerder op te hebben aangedrongen alleen via de officiële kanalen kinderen naar Nederland te halen.

Uit Zuid-Amerika zou reeds eerder zijn gewaarschuwd tegen de praktijken van het echtpaar Versteeg.

Honderd kinderen

In Nieuw-Guinea zou het gaan om rond honderd kinderen die lang niet allemaal echt door hun ouders zouden zijn afgestaan, maar door misleidende voorlichting op een lijst terecht zouden zijn gekomen. Voor zover bekend zouden pas drie van die kinderen in Nederland zijn geadopteerd.

De adoptieverenigingen die bij het BIA zijn aangesloten huldigen het standpunt dat buitenlandse kinderen beter in hun eigen land kunnen worden geadopteerd. Pas als het niet anders kan worden ze naar Nederland gehaald. Adoptie via de verenigingen duurt soms wel een jaar of vier. Het echtpaar Versteeg claimt binnen drie maanden een kind te kunnen „leveren“.

Of het tot een strafvervolging komt is momenteel nog onduidelijk. Er is alleen nog sprake van een informatief onderzoek; de officier van justitie is er nog niet in genegen.

LEX [redacted] TELEX [redacted] TELEX [redacted] TE

29 aug. 1700 uur

flash, groen beek

wilt u aub het volgende telegram verzenden aan:

5.1.2e

biak. Irian Jaya.
Indonesia.

quote:

enorme problemen gerezen over adopties uit biak. dagblad trouw heeft vele leugens verteld over adoptieprocedure van de drie jongetjes. wij willen nogmaals ten overvloede benadrukken dat u ouders die afstand willen doen volledig voorlicht over feit dat kinderen nederlander worden en ouders hen nooit meer terug krijgen. bovendien slechts, zoals afgesproken, slechts kinderen accepteren welke geen enkele toekomst hebben. uitbreide brief volgt.
hartelijke groeten
ben verstege

TELEX [redacted] TELEX [redacted] TELEX [redacted] TE

1066

FLASH

Foundation Life, Adoption, Service and Happiness

Doc C 323
6 SEP. 1979
779/942

6562 XA Groesbeek, Holland
Albert Schweitzerstraat 8Ministerie van Justitie,
Schedeldoekshaven 100,
's-Gravenhage.

t.a.v. 5.1.2e

Date, 5 september 1979.

AANTEKENEN.

Ref.: bv

VERTROUWELIJK.

Geachte 5.1.2e

Bijgaand doen wij U een kopie van de brief toekomen, welke wij vandaag verzonden aan dominee 5.1.2e te Biak, alsmede enige correspondentie met aspirant adoptief-ouders, waaruit U nogmaals kunt constateren dat onze werkwijze conform Uw verzoek is. Wij blijven echter aandringen op bekendmaking aan ons van ouders, resp. echtparen met een "beginseltoestemming", daar het voor ons anders ondoenlijk is, op deze voet voort te werken.

Wij willen U eveneens verzoeken in overweging te nemen om meer gezinsonderzoeken te laten plaatsvinden op korte termijn, daar bij ons steeds meer de indruk ontstaat dat minder mensen op een kindje wachten dan wordt verondersteld.

Als laatste punt willen wij U een probleem van persoonlijke aard van onze 5.1.2e voorleggen. Door het echtpaar 5.1.2e werd in mei j.l. een nieuw verzoek voor het verkrijgen van een "beginseltoestemming" ingediend, echter zonder reactie Uwerzijds. Op 27 juli j.l. werd dit verzoek herhaald (aangetekend), waarop tot op heden helaas eveneens geen reactie kwam. Gaarne zou 5.1.2e nu Uw bevestiging ontvangen van het "in behandeling zijn" van zijn verzoek. Uw medewerking stellen wij in hoge mate op prijs.

Hoogachtend,

Stichting FLASH

5.1.2e

Verslag gesprek dd. 31 augustus 1979 met mevrouw

5.1.2e

Op verzoek van het Hoofd van de Directie Kinderbescherming nam ik vrijdagmiddag, 31 augustus 1979 contact op met 5.1.2e wende te 5.1.2e 5.1.2e is "de verpleegster", genoemd in de publicaties in -o.m.- "Trouw" van 24.8.79, met betrekking tot het "Adoptieschandaal in Nieuw Guinea".

Tijdens het telefonisch contact, 31/8, deelde 5.1.2e mede na het weekeinde van 1 september voor een week met verlof te gaan. Zij verklaarde zich echter bereid nog die vrijdagmiddag mij voor een gesprek te ontvangen.

Tijdens het gesprek van ruim één uur, van 16.45 tot rond 18.00 uur, in haar woning in 5.1.2e kwam het volgende naar voren.

5.1.2e ontving in de week van 13 augustus jl. een brief uit Biak, Irian Barat, in het Indonesisch gesteld, van een oud-collega werkzaam in de verpleging aldaar. 5.1.2e heeft tot 1963 enige tijd in vm. Ned. Nieuw Guinea gewerkt en daar de briefschrijver en diens gezin leren kennen. Het betreft een zekere 5.1.2e

5.1.2e; 5.1.2e toonde mij een foto van het gezin 5.1.2e. Ik vroeg 5.1.2e of ik de brief mocht zien. Daartoe was zij gaarne bereid. De brief was in eenvoudig Indonesisch gesteld (een taal die ik redelijk beheers). Deze brief vormt de gehele en enige achtergrond voor het "adoptieschandaal". De heer 5.1.2e schreef in enkele regels ongeveer aldus:

Na een obligate informatie naar de gezondheid van 5.1.2e vervolgde de brief met de opmerking "dat 5.1.2e regelmatig vliegtuigen van de 5.1.2e van Biak naar Djakarta vlogen (zonder nadere toelichting)".

In een volgende alinea deelde de heer 5.1.2e mede, "dat 5.1.2e zeker wel bekend zou zijn met de Stichting "Flash", waarna volledige informatie omtrent adres van de stichting en de naam van 5.1.2e

5.1.2e volgde, in de brief. De heer 5.1.2e schreef verder dat via "Flash" reeds drie kinderen naar Nederland waren gereisd. Vervolgens deelde de heer 5.1.2e mede, dat/zijn kind 5.1.2e "op een lijst was gezet 5.1.2e van de Evangelisch Christelijke Kerk te Biak-, voor een reis naar Nederland." Ik merk hierbij op-ik bracht dit ook 5.1.2e onder ogen- dat uit de brief:

1e niet bleek of het kind 5.1.2e inmiddels -naar Nederland- was vertrokken;

2e voorzover het kind "op een lijst" was gezet, door de heer 5.1.2e niet duidelijk werd gemaakt in zijn brief met welk oogmerk deze zijn kind naar Nederland wenste te sturen.

In het slot van bedoelde brief werd door de heer 5.1.2e de verwachting uitgesproken, dat 5.1.2e "de gangen van 5.1.2e bij overkomst naar Nederland wel zou willen nagaan".

Er bleek uit de brief niet met zoveel woorden, dat 5.1.2e via "Flash" naar Nederland is gereisd of eventueel nog zal reizen.

Wel merkt de heer 5.1.2e in zijn brief nog op "te hebben gehoord dat al 100 kinderen op de lijst van de Kerk voor uitreis naar Nederland staan".

Tot zover de informatie van 5.1.2e uit Nieuw Guinea.

De hiernavolgende actie van 5.1.2e is te lezen in de publicatie van 24/8 jl. in "Trouw":

5.1.2e nam contact op met "Flash", zonder overigens haar naam te noemen (de mededeling van 5.1.2e tijdens het gesprek op de Directie Kinderbescherming "dat nem van een contact van 5.1.2e met zijn bureau niets bekend was" kan dus wel kloppen).

/door hem

dit kon meer met de informatie die de bekeerder van het Trasee archief mij gaf in het gesprek (tel.) dat ik 23/8-79 met hem had, voorafgaand aan de procedure v. 24/8/79

5.1.2e zou met 5.1.2e -anoniem- hebben gesproken.
5.1.2e introduceerde zich bij 5.1.2e als "iemand die ten behoeve van aspirant adoptiefouders informeerde naar mogelijkheden tot adoptief-plaatsingen".

5.1.2e zou hebben geantwoord "wij krijgen kinderen uit de hele wereld, ter fine van adoptie. Het betreft hier vondelingen en wezen, zonder enige binding met -eventuele- eigen familie".

5.1.2e bevestigde nog "dat zij de kinderen niet via de Kerk "betrok"".

5.1.2e deelde mij mede, dat zij met name gealameerd was door de "adoptie-activiteiten" van "Flash" in Nieuw Guinea. Volgens 5.1.2e was het onbestaanbaar dat een Papua zijn kind ter adoptie zou afstaan aan hem onbekende derden. 5.1.2e twijfelde daarom ook ernstig aan de "vrije" beslissing van Papua-ouders om hun kinderen voor adoptie beschikbaar te stellen.

5.1.2e deelde mij nog mede op 23/8 jl. de familie 5.1.2e te Biak te hebben geantwoord op hun brief van 13/8/79, met de volgende vragen:

- waarom werd 5.1.2e of wordt 5.1.2e, naar Nederland gestuurd?
- welke toezeggingen zijn 5.1.2e gedaan in Nieuw Guinea, omtrent de toekomst van 5.1.2e in Nederland?
- heeft 5.1.2e voor de "uitzending" van 5.1.2e moeten betalen?
- in haar brief heeft 5.1.2e een uiteenzetting gegeven over het definitieve karakter van een adoptie, met het verzoek aan 5.1.2e te delen of 5.1.2e met die bedoelingen naar Nederland is of wordt gezonden.

Ik heb 5.1.2e gevraagd ons op de hoogte te brengen van een eventueel antwoord uit Biak.

Tot slot: 5.1.2e dringt aan op verdere anonimiteit. Zij heeft een contact met de TROS-TV geweigerd, om in de anonimiteit te blijven. Ook de naam van het gezin 5.1.2e heeft zij buiten de publiciteit gehouden, teneinde eventuele moeilijkheden met de Indonesische autoriteiten te voorkomen. Ook voor zich zelf vreest zij problemen van Indonesische zijde, wanneer haar naam in het "adoptieschandaal" wordt genoemd. 5.1.2e hoopt nl. nog eens in Indonesië te kunnen werken en kan daarbij negatieve publiciteit in bedoelde zin niet gebruiken.

Ik heb 5.1.2e medegedeeld, dat zij van de zijde van Justitie niet hoeft te vrezen, c.q. /verwachten, dat namen in deze zaak naar buiten worden gebracht, zonder toestemming van de betrokkenen.

Tot slot:

Het gesprek vond in een ontspannen sfeer plaats. Ik heb 5.1.2e duidelijk gemaakt, dat het voor ons uiteraard belangrijk is te weten, of kinderen die in Nederland ter adoptie worden geplaatst, in het buitenland op regelmatige wijze zijn afgestaan. Ik wees haar daarbij op onze richtlijnen. 5.1.2e begreep echter ook, dat het voor de Nederlandse autoriteiten uiterst moeilijk, zo niet onmogelijk is, om vast te stellen of een "regelmatige" afstand -waaraan formeel geen gebreken kleven- ook op "regelmatige" wijze is tot stand gekomen.

5.1.2e verklaarde te hopen, dat aan de -naar/indruk - in Nieuw Guinea plaats vindende "niet bona fide kinderuittocht" spoedig een einde zou komen. Voorzover nodig was zij op dit punt bereid tot iedere verdere medewerking.

Reeds openbaar. Zie Wob-besluit van 8 januari 2019 doc. nr. 14.

5.1.2e

5.1.2e

Reeds openbaar. Zie Wob-besluit van 8 januari 2019 doc. nr. 14.

5.1.2e

recept

Naar aanleiding van de publicatie in het dagblad "Trouw" van 24 augustus 1979 onder de titel "Kinderen Nieuw-Guinea dupe adoptieschandaal", heb ik een onderzoek doen instellen.

geen antwoord

In het kader van dit onderzoek zijn op 28, 30 en 31 augustus 1979 gesprekken gevoerd met respectievelijk de directeur van het B.I.A. (Nederlandse Stichting voor Interlandelijke adoptie en jeugdwelzijn), de voorzitter van het bestuur van de stichting "FLASH" en de in het genoemde artikel in "Trouw" van 24 augustus 1979 bedoelde verpleegster.

heeft niet in het antwoord
wordt niet genoemd

Tijdens het gesprek met de directeur van het B.I.A. is in het bijzonder aan de orde geweest de uitslating van de zijde van het B.I.A. in de aangehaalde publicatie, met betrekking tot de waarde die door de Nederlandse Overheid zou mogen worden toegekend aan buitenlandse ambtelijke c.q. officiële bescheiden. De opvatting van het B.I.A., welke neerkomt op het in twijfel mogen trekken van de waarde van officiële door buitenlandse autoriteiten afgegeven documenten, deel ik niet.

In dit verband kan worden opgemerkt, dat ik mij op het standpunt stel, dat met betrekking tot buitenlandse pleegkinderen, ten aanzien van welke door middel van officiële bescheiden is aangetoond dat de ouders en/of de wettelijke vertegenwoordiger afstand hebben/ heeft gedaan op ter plaatse geldige en naar Nederlandse normen acceptabele wijze, ervan mag worden uitgegaan dat de ouders akkoord gaan met een eventuele adoptie van het kind in Nederland.

Met betrekking tot de stichting "Flash" is uit het onderzoek het volgende naar voren gekomen.

Bij notariële akte verleden te Nijmegen op 8 mei 1979 is opgericht de te Groesbeek gevestigde stichting "FLASH" (Foundation Life, Adoption Service and Happiness).

De stichting heeft tot doel de belangen van echtparen die een of meer kinderen uit derde-wereldlanden willen adopteren te behartigen en bij verwezenlijking van deze wens steun te verlenen en al hetgeen daarmede in de ruimste zin verband houdt.

Deze steun bestaat uit persoonlijke en organisatorische hulp en houdt geen materiële bijdragen aan de toekomstige pleegouders in.

De voorzitter van het bestuur van de stichting heeft meegedeeld onlangs tijdens een bezoek aan Indonesië, via de Evangelische Kerk te Biak in contact te zijn gekomen met enkele Indonesische gezinnen, die afstand van een kind wensten te doen. Hij heeft tijdens gesprekken met de ouders van deze kinderen de betekenis van een afstand en - mogelijke - adoptie uitvoerig besproken. Daarna is via een gerechtelijke procedure ten overstaan van de plaatselijke rechter, na verhoor van de betreffende ouders, de afstand ten aanzien van deze kinderen bij rechterlijke beslissing bevestigd.

Deze kinderen verblijven thans in Nederland bij aspirant-adoptiefouders.

Voorzover kon worden nagegaan hebben de mededelingen in "Trouw" van 24 augustus 1979 betrekking op deze kinderen.

Mij is niet gebleken, dat de stichting "Flash" in haar buitenlandse contacten en in de contacten met de aspirant-adoptiefouders de richtlijnen, welke gelden voor de opname van buitenlandse pleegkinderen met het oogmerk van adoptie hier te lande, niet in acht zou nemen.

Van onjuiste voorlichting van de zijde van "Flash" of misleiding van ouders in het buitenland, teneinde deze te bewegen tot afstand van hun kinderen, is mij evenmin gebleken.

De wijze waarop "Flash" in potentiële afstandsgevallen de ouders van de betreffende kinderen in het buitenland tegemoet treedt, zou er in een tweetal gevallen toe hebben geleid, dat de - Indonesische - ouders op hun aanvankelijk voornemen tot afstand terugkwamen.

*kan dat hier wel
gezien worden
in het - Iran?*

De van de informatrice van het dagblad "Trouw" verkregen gegevens bevatten geen concrete aanwijzing voor een vermoeden dat het optreden van "Flash" in Irian Jaya (Nieuw Guinea) niet te goeder trouw zou zijn geweest.

Op grond van het vorenstaande meen ik dat er op dit moment geen aanleiding bestaat voor het overwegen van stappen ten aanzien van de stichting "Flash".

Irian Jaya
Tenslotte merk ik nog op dat het gehele vraagstuk van de plaatsingsbemiddeling bij de opname van buitenlandse pleegkinderen met het oogmerk van adoptie nader aan de orde kan komen naar aanleiding van de aan de Tweede Kamer uit te brengen rapportage over de praktische gang van zaken rond adoptie en adoptievoorbereiding, zoals toegezegd in de op 28 juni 1979 aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal aangeboden notitie inzake het Nederlandse vreemdelingenbeleid. ⁺)

⁺) Zie Kamerstuk II, zitting 1978-1979, 15649, nr. 2 (blz.17).

2 concept

Naar aanleiding van een publicatie van activeren van de Stichting FLASH op het gebied van de Nederlandse adoptieschandalen heb ik inlichtingen doen innemen. Er zijn daartoe gesprekken gevoerd met respectievelijk de voorzitter van het bestuur van de Stichting FLASH en de directeur van de dienst van

Par de Nederlanden
verpleegster die
informatie verhuft
aan het dagblad
Trouw.

Naar aanleiding van de publicatie in het dagblad "Trouw" van 24 augustus 1979 onder de titel "Kinderen Nieuw-Guinea dupe adoptieschandaal", zijn op 28, 30 en 31 augustus 1979 gesprekken gevoerd met respectievelijk de directeur van het B.I.A. (Nederlandse Stichting voor Interlandelijke adoptie en jeugdwelzijn), de voorzitter van het bestuur van de stichting "FLASH" en de in het genoemde artikel in "Trouw" van 24 augustus 1979 bedoelde verpleegster.

Uit deze gesprekken en uit ter inzage ontvangen bescheiden is gebleken dat bij notariële akte verleden te Nijmegen op 8 mei 1979 is opgericht de te Groesbeek gevestigde stichting "FLASH" (Foundation Life, Adoption Service and Happiness).

De stichting heeft tot doel de belangen van echtparen die een of meer kinderen uit derde-wereldlanden willen adopteren te behartigen en bij verwezenlijking van deze wens steun te verlenen en al hetgeen daarmee in de ruimste zin verband houdt.

Deze steun bestaat uit persoonlijke en organisatorische hulp en houdt geen materiële bijdragen aan toekomstige pleegouders in.

De voorzitter van het bestuur van de stichting heeft meegedeeld onlangs tijdens een bezoek aan Indonesië, via de Evangelische Kerk te Biak in contact te zijn gekomen met enkele Indonesische gezinnen, die afstand van een kind wensten te doen. Hij heeft tijdens gesprekken met de ouders van deze kinderen de betekenis van een afstand en - mogelijke - adoptie uitvoerig besproken. Daarna is via een gerechtelijke procedure ten overstaan van de plaatselijke rechter, na verhoor van de betreffende ouders, de afstand ten aanzien van deze kinderen bij rechterlijke beslissing bevestigd.

Deze kinderen verblijven thans in Nederland bij aspirant-adoptiefouders.

een publicatie

Voorzover kon worden nagegaan hebben de mededelingen in "Trouw" van 24 augustus 1979 betrekking op deze kinderen.

in de geschiedenis
Uit de verkegen informatie is mij niet gebleken, dat de stichting "Flash" de richtlijnen, welke gelden voor de opneming van buitenlandse pleegkinderen met het oogmerk van adoptie hier te lande, niet in acht zou nemen.

Volgens mededeling van de voorzitter van het bestuur zou de wijze waarop "Flash" in potentiële afstandsgevallen de ouders van de betreffende kinderen in het buitenland tegemoet treedt, er in een tweetal gevallen toe hebben geleid, dat de - Indonésische - ouders op hun aanvankelijk voornemen tot afstand terugkwamen.

De van de informatrice van het dagblad "Trouw" verkregen gegevens bevatten geen concrete aanwijzing voor een vermoeden dat het optreden van "Flash" in Irian Jaya (Nieuw Guinea) niet te goeder trouw zou zijn geweest.

*De van de Nederlandse repleegte verhuysen
gegevens ontrent het optreden van de Stichting
FLASH in Nieuw-Guinea geven mij geen aanleiding
tot een nader onderzoek.*